

af denne Sum at staffe Kvarter for Stabssergenterne paa Kasernen. Der er, som bekendt, foregaaet den Forandring, at Stabssergenterne skulle fungere som Oversergenter ved Kompagnierne. Det er noget Nyt, og det er ikke i Overensstemmelse med det, som Folkethinget i sin Tid vilde; men det er klart, at skal Stabssergenten fungere som Oversergent, maa han bo paa Kasernen, og da Forretningerne ere delte mellem Stabssergenterne og Oversergenterne, maa ogsaa disse bo paa Kasernen, og derfor maa der staffles større Plads. Men det er her Administrationen, der har gjort Forandringen til en Nødvendighed, og jeg vil deraf tage Anledning til at gjøre den Bemærkning overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at hvorledes end den Hærløvs, som blev vedtagen, var bleven affattet, vilde Meget være afhængig af den Maade, hvorpaa Administrationen gennemførte den, thi meget i den kunde kun siges i sin Almindelighed, og det måtte være Fremtiden forbeholdt at søge Forholdet endeligt ordnet ved en Forhandling om Maaden, hvorpaa Bestemmelserne vare blevne udførte. Se vi f. Ex. paa Spørgsmaalet om Sekondlieutenanterne, saa stod der baade i det Forslag, der blev indbragt af den tidligere Krigsminister, i det Forslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds var Forslagsstiller til, og i det Forslag, som blev endelig vedtaget, blot i at Almindelighed, at der skulle oprettes Sekondlieutenantsskoler, men der taltes ikke om deres Antal. Nu har man f. Ex. for Fodfolkets Bedkommende anset det for rigtigt at oprette en Sekondlieutenantsskole ved hvert Regiment, altsaa 10 Regimentskoler. Dette vil selvfølgelig føre til en større Udgift, end naar man oprettede et ringere Antal Skoler, men Spørgsmaalet bliver da dette, om det ikke vilde være nok saa heldigt og formaalstjenligt, om man indskrænkede sig til at oprette to Skoler, een for hver Generalkommando, thi det Antal Elever, som kan paaregnes, er jo ikke synderlig stort. I Reglen kan man i de fleste Provindskoler ikke naae op over 6 à 7 Elever, og at holde Skole for 6 à 7 Elever anser jeg ikke for heldigt, men hvad skulde der saa være til Hinder for, at man fra Rigsdagens Side forhandlede med den vedkommende Fagminister, om det ikke skulde være muligt at træffe en saadan Ordning, hvorved vi blandt Andet, foruden at opnaa en Foranstaltning, som efter min Mening i mange Henseender vilde være heldig for Udbannelsens Skyld, tillige vilde opnaa en Foranstaltning, som i økonomisk Henseende var billigere. Jeg skal slutte med en Bemærkning vedrørende det Forslag, som er blevet tilbage. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne, men blot gjøre en almindelig Bemærkning. Naar det er blevet sagt, at der til Nybygning af Skibe i de senere Aar gennemsnitlig ar været bevilget en Sum af 1,700,000 Kr.,

hvoraf 1,200,000 Kr. paa det ordinære Budget paa § 23, og 500,000 Kr. paa § 26, og naar man saa deraf vil drage den Slutning, at der derved skulde være rundet et Slags Hævd for, at der aarlig paa § 26 skal bevilges 500,000 Kr., saa kan jeg ikke anse dette for rigtigt, thi saa vilde man jo faae et Normalbudget baade paa § 23 og paa § 26. Men da § 26 indeholder ekstraordinære Bevillinger, saa vilde en saadan Normalpostering stride imod Paragrafens Natur, og man maa som Følge deraf kunne forhandle om Summens Størrelse. Man maa det ene Aar kunne give noget Mere og det andet Aar noget Mindre, og naar vi navnlig iaar skulde komme til at give noget Mindre paa § 26 end i tidligere Aar, saa vilde jeg finde dette fuldt forstaaeligt og forklarligt, da Thinget jo iaar gennem forskellige vedtagne Love har foranlediget en Udgift til Samvæbsmidlernes Udvikling paa henved 6 Mill. Kr. Jeg vilde saaledes finde det berettiget, om Folkethinget vilde sige: I betragtning af, at vi iaar have været nødt til at anvende et saa stort Beløb paa dette Omraade, ville vi iaar være nødt til at foretage enkelte Indskrænkninger paa andre Omraader, og maasse kunne vi gjøre det paa § 26. Jeg haaber, at jeg kan udtale dette, uden at blive misforstaaet, thi jeg har altid gjerne villet være med til at bevilge enhver Sum, som jeg har anset for fornøden til Forsvarsvæsenet; men jeg har paa den anden Side ikke villet være med til at sætte Alting ind paa, at vi ved alle Leiligheder skulle søge at bringe Forsvarsbevillingerne op til det mest Mulige. Jeg tror, at det er nødvendigt at foretage idetmindste enkelte Indskrænkninger paa saadanne Omraader, hvor det kan siges at være tillabeligt. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvilke Typer man fremtidig skal vælge til nye Skibes Bygning, da skal jeg kun i Almindelighed sige, at jeg tror ikke, at det er heldigt, at Spørgsmaalet derom bliver afgjort paa Finantsloven, og det behøves jo heller ikke; thi da Søværnsloven fastsætter, at Flaaden skal bestaa af et bestemt Antal større Skibe — og da det staar i Loven, maa det jo selvfølgelig gennemføres — saa tror jeg, at det vilde være ønskeligt, navnlig for Sagen selv, om man gennem en særlig Lov bragte Spørgsmaalet ind, om, hvor stort et Antal Skibe Flaaden skal forøges med, hvilken Slags Skibe det skal være, samt hvor lang Tid der skal hengaa med Bygningen, og saa til gjort en Postering i Henhold hertil paa Finantsloven. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Krigs- og Marineministeren (N. Raun):

Jeg vil blot tillade mig at gjøre en ganske kort Bemærkning, navnlig i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen) nu udtalte. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at, fordi der i fem Aar